

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Esaiaē militi. 190.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

τοῖς πικραῖα ἐφάμυλλος ἐν τῷ εἴω
τῷ τῷ ἐπισηθῆναι. οὐκ ἔστι δὲ μία. διὸ
ἐκότες ζῆσεις ἢ κρείσσις ἠπιήλτου καὶ
ἠρητιται.

Αμμωνία. ρσθ.

Ἐπειδὴ ὅταν ὁ θυμὸς τὰς ἡνίας τοῦ ἡ-
νιογυῖτος λογισμοῦ σπέρηξῃ, ἔξω
τῆς φύσεως ὄρων ἀπάγῃ πολλά-
κις τῆ ἀνθρώπου τὸ φρόνημα. ἴασι τῷ
πηλικούτῳ πιαίσματι οὐ μόνον ἀρί-
στην, ἀλλὰ καὶ ταχίστην ὀπιήσας ὁ
Παῦλος ἔφη. ὁ ἥλιος μὴ ὀπιδύτω ὅτι
τῷ παρορρομῶ ὑμῶν, τετέρι, ὡρῶ
τῆ τὸν ἥλιον εἰς δυσμάς χωρῆσαι, ὀπι-
γιατε πλὴ φύσιν, σβέσαιτε τὸν θυμὸν
κατασείλατε τὸ φρόνημα, ἀσάσαι-
δε πλὴ συχέειαι πλὴ καὶ θελίαν
κρατῶσαι, ἵνα μὴ μεσολαβήσαισι ἢ
νύξ, ἀνηκεσὶν ἐργασίται τὸ πάθος. τότε
γὰρ εὐρῶν κερῶν ὀπιτῆ δειοῖ ὁ Διάβο-
λος ἐξάπει μὲν πλεόν τὰ γεγενημένα,
παρορρομῶ δὲ εἰς ἀμμων. ἐρεθίζει δὲ
εἰς ἐξορῶν, διεγείρει δὲ εἰς κερηορίας,
κατασκευάζει δὲ μνησιχακίαι, καὶ μω-
ρία πικτεῖ ἐπιτεῦθει καὶ καὶ ὀπι δὲ ταῦ-
τα σκρόπλιαν ὁ θεασίσιος Παῦλος, σκί-
λευσε ταχίστην γενέας πλὴ καταλλα-
γῆν, ἐπιήγαγε, μὴ δὲ διδοται τόπος τῷ
Διάβολῳ, τῷ τὰ μικρὰ πῶθη, μεγὰ-
λα λεληθότος κατασκευάζοντι, καὶ
τὰ εὐίατα δυσίατα, ἢ καὶ ἀνίατα πα-
ρασκευάζοντι.

Ἡσαία φρασιώτη. ρς.

Μὴ ἢ εὐμερία, ὡς ἐέλπετε, ἢ ἐκ τῆς
θείας μακροθυμίας σοι συγχορηθεῖσαι,
σχοροίται σε τῆ ὡρέποντος ὡρῶ-
σκευάζω, μήτε μὴ τῆς φύσεως
ἐξαχορηθεῖται ὄρων, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς
ἐπισηθῆναι αὐτῆς ἀγέλω, εἴσω αὐτῆς πε-
ρικρῆσαι, ἵνα μὴ ὀπιήσας πιαίσματι. ὀ-
πιορῆσαι ἀσάσαιτεῖσι καὶ τὰς δικίας.

Τῷ αὐτῷ. ρσα.

Μὴ μεγαφρόνεις, μὴ δὲ ὀπιήσας φαι-

in hac vita satis digna pœna excogitari
queat? Nulla omnino est. Ac proinde me-
ritò illic pœna denunciata & suspensa est.

Ammonio. 189.

Quoniam cùm iracundia rationis, quæ
aurige munere fungitur, habenas infregit,
hominis mentem extra naturæ terminos
plerunque transuersam agit: idcirco Pau-
lus huiusmodi lapsui excogitata, non mo-
do optima, sed etiam celerrima medicina,
his verbis usus est, Sol non occidat super
iracundiam vestram: hoc est, antequàm
Sol in occasum vergat, naturâ agnoscite,
furorem extinguite, atrogantiam compri-
mite, cognitionem ac propinquitatem,
quæ etiam feris dominatur, complectimi-
ni: ne nox interiecta morbum immedica-
bilem efficiat. Nam tum diabolus, idoneû
tempus nactus, ea, quæ contigerunt, magis
inflammat, ad ultionem irritat, ad inimi-
citiarum extimulat, ad accusationes excitat,
iniuriarum memoriam parit, innumera-
que hinc mala procreat. Nam quòd diuus
Paulus, vt hæc excinderet, dissidentes
quàm ocyssimè inter se reconciliari iusse-
rit, ex eo patet, quod mox subiunxit, No-
lite locum dare diabolo, qui exiguus affe-
ctus magnos occultè reddit, eaque, quæ
facile curari possunt, vix aut etiam nullo
modo curabilia efficiunt.

Esaiæ militi. 190.

Ne committas, optimè vir, vt felicitas,
quæ tibi diuinæ lenitatis beneficio com-
missa est, id tibi afferat, vt ab officio exce-
das, atque extra naturæ terminos exilias.
Quin potius id cura, vt ea ad eorum cogi-
tationem te ducat, atque intra ea te con-
cludat, ne alioqui immaniter peccans, im-
manes quoque pœnas persoluas.

Eidem. 191.

Ne animos attolas, nec quadam huma-
Bb iij